

Európai Ifjúsági Találkozó – Pozsony 2005

Különleges embernek mondhatom magam, hogy részt vehettem ezen a nyereményutazáson. Ez az út életem részévé vált, egy fontos momentummá, ami nagyon befolyásolta személyiségem.

Szerencsen, a Bocskai István Gimnázium és Szakközépiskolában nagy hagyománya van az európai rajzpályázatoknak, ugyanis minden évben szebbnél szebb remekművek készülnek, hogy megmutathassuk mire is képes a szerencsi fiatalság. Rajztanárunk, Katicsné Rolek Ildikó segített felkészülnünk. Számomra sokat jelentett, hogy annyira készségesen és a legfontosabb, közvetlenül állt mindenben mellettünk. Talán ennek a mentalitásnak köszönhető az, hogy ebben az évben kiemelkedően magas létszámban nyertünk díjakat és helyezéseket.

Először indultam ezen a versenyen, éppen ezért bizonyítani szerettem volna, legfőképpen magamnak. Sikerült! „Múzsámnak” a csengeri református templomot választottam egyedisége miatt. Megjelenésének külön szépségét a sötét és világos téglák szabálytalan váltakozása adja. Elég, ha megtekintjük egyszer, rögtön magával ragad. Magyarország igazi kincsei közé sorolhatom. A templom segített, szerencsét és örömet hozott, nyertem.

A nyaram izgalomban telt. Augusztus 12-én a szintén győztem társammal vonatra ültünk. Úti célunk Pozsony volt. Mindketten először jártunk a szlovák fővárosban, szeretnénk volna minden apró részletét megtekinteni. A találkozóra több országból érkeztek a résztvevők: Ausztria, Belgium, Ciprus, Észtország, Németország, Olaszország, Litvánia, Hollandia, Lengyelország, Románia, Szlovénia, Törökország és persze mi, magyarok.

Az első napon az ismerkedés volt a főszerep: bemutattuk országunkat és vele együtt magunkat. A következő napokban komolyabb témák felé terelődött a szó: Európa alkotmányáról hallhattunk egy kisebb előadást, illetve megvitattuk jelentőségeit és hátrányait. Fontos kérdések merültek fel az Európai Unióval kapcsolatban, mely bennünk is többször megfogalmazódtak már, pl.: Egyenlőnek érezzük magunkat a többi országgal? Talán 16 évesen még nem érezhettem ugyanazt az elszántságot magamban, mint egy idősebb, Európában élő ember, mégis kellő komolysággal fogadtam be az Unióról elhangzott információkat.

Magát Pozsonyt sajnos csak egy napra láthattuk, ráadásul az idő se kedvezett. Szerettünk volna egy kicsit több szabadidőt a városban tölteni, nagy bánatunkra ez nem valósulhatott meg.

Rengeteg játék és nevetés ölelte körül az itt töltött napjainkat, mégis egy kicsit úgy érzem, hogy egy hatalmas Európába csöppentem bele, ahol egy fiatal, ebből fakadóan gyenge láng vagyok ebben a nagyvilágban és csak fokozatosan érhetek európai tüzzé.

Mára jogosan mondhatom, hogy elindultam azon az úton, amely erős és érett európai embert formál belőlem, azon az úton, amelyek 2005. augusztus 12-én, Pozsonyban kezdődött.

Szerencs, 2005. augusztus 23.

Kovács Vanda
Szerencs, Lipták u. 34.